

העורך:

אורי אבנרי

עורך משנה:

ש לויס כהן

עורך גראפי:

דן

צלם המערכת:

מקסים סלומון

חברי המערכת: דב ציתן, מיכאל אלמן, יחיאל בן-נר, ניצה נר, נורית לביא, רמאל סלע, איחמר עילם, יעקב צילי

עורך הסגנון:

יעקב אשמן

סופרי-חוג: הוגרד גררון, מנסי גייקובס, דנת יוני, אהן דומניץ, סלים מצנור

השבועון המצויץ לאינפורמציה

המערכת והמנהלה: רח' לילינבלום 12, תל-אביב 66785 ת.ד. 136, טלפון (ושני) 66785

2/12/21

ראיתי במו עיני

הנשמה

ביום אחד נקרא גודווי לשרות בעתודות. כשהופיעו האנשים ב' מגרש, התברר שיצטרכו לעבור קודם בדיקות רפואיות כלליות.

אחרי כפיפות ברכים (עשר פעמים), נקישות בחזה, בדיקת הפלספוט, השניים, העיניים וכן הלאה, הגיע תור הבדיקה המיוחדת: שיקוף ריאות. החברית העיפית חיכו בסבלנות. הכל דפק, קבוצות של שלשה שלשה נכנסו לחדר הסייף קוף האפל, ששררה בו אפלה קרירה ודממה עמוקה. מדי פעם בפעם הופרעה הדממה בקול הר"פא: "לנשום", "לנשום", "לנשום".

התקרבתי בהגיע תורי הכריז הרופא: "לנשום עמוק!" — וכעבור זמן מה "להריץ את כל הנשמה!"

הקורא אהרן מוסקוביץ, יפו, המיר שבה הגרמנית, וזכה בפרס של 1 ל"י.

נבואה?

כיצד הצליח העולם הזה, שהופיע 24 שעות אחרי פיטוריו של מאק'ארתור, לפרסם עוד באותו גיליון את גיתוח הסיבות לפיטוריו, במאמר גדול של 3 עמודים? האם היה זה מזל או תכנון?

יצחק רוזני, ירושלים.

מן הראוי, שהקורא רוזני ירחוש אמון רב יותר להעולם הזה. פיטוריו הסרובים של מאק'ארתור היו מחויבים ע"י המציאות, וכל פרשן מדיני, הבקי במקצועו, יכול היה להתכונן לקראתם בעוד מועד.

ברכה להעולם הזה. בגיליון (702) שהופיע ב-12.4 כבר נדפס מאמר על פיטוריו מאק'ארתור. סייס האמריקאי, שהופיע ב-16.4, לא הספיק להגיב על המאורע אף במלה אחת.

דליה רביב, חיפה.

תודה. קוראים רבים שמים לב כשהעולם הזה מפרסם ידיעה, אחרי שכבר זכתה לטיפול בטיים, אך מתעלמים מן המקרים הרבים כשהמצב הפוך.

ח. נ. מ.

בתור בחור צעיר אני מודה לכם על מלחמתכם למען הקמת בתי סובלנות, כפי שהנכם קוראים לזה בישראל. ח.נ.מ. הוא חומר נפץ מרסק, כפי שציינתם; להצתי, לא ירסק ח.נ.מ. מאימה. להיפך.

א. ו. חיפה.

צר לנו לאכזב את הקורא א. ו. העולם הזה לא לחם בעד בתי סובלנות ולא נגדם — הוא מסר רק אינפורמציה על דעת ח.נ.מ.

ספורט פראי

סקירתכם האחרונה על משחק מכבי ביתר גרמה התמרמרות רבה בקרב חובבי הספורט האוביקטיביים. הופתענו לקרוא דוקה בעתונכם הבלתי תלוי, שאנשי ביתר "קנו להם שם במשחקם הפראי".

משה גודלשטיין, בית הכרם

עלילה שפלה וודונית. אות קלון הוא לשבועון מתקדם, המתיימר להיות בלתי תלוי, לאכסן בין כתליו עורך מדה, המסלף במידה כל כך גסה את האמת, גורם להוצאת לעז על קבוצת כדורגל, שמשחקה היה תמיד יגם יהיה "פיר — פלי".

אוביקטיביות אין פירושה לשבח את ביתר, כשאין לכך הצדקה. קשה היה להגדיר את המשחק, שגרם לתגרת המונים, כמשחק עדין.

המאמר על ביתר: 100% סוף סוף נתון אחד, שאינו מפחד לומר את האמת על הפראות המשתלטת בספורט שלנו. צלמכם, שלא פחד, ראוי למסורת אצל יותר מאשר הבריונים, שניסו להרביץ לו מכות. ד"ר אליגה, תל אביב

הצלם הוא במקרה מאנשי הפ.מ. של ההגנה.

השער האלמוני

בשער (העולם הזה 696) הופיעה תמונה של בחורה, שנשלחה אליכם בעילום שם. לפני 7 שנים, בערך, הייתי תקופת מה באוסטרליה, שם ראית להקת קרקס גודה, שהציגה בין השאר תרגילי אקרובטיקה. אחת המשתתפות בהרגלים היתה בחורה, שאת תצלומה אני מוצא בגיליונם הנייל.

ד"ר אורי צוקרמן, גדרה גיליתי סוף סוף מי השער: בחורה שנבחרה כמלכת יופי של רובע מונמרט בפאריס.

גוסטאב עדין, תל אביב השער הוא בחורה, שהכרתי בחטיבת הנגב. היא היתה חובשת וכל הבחורים השתגעו אחריה. ניסיתי למצוא אותה אחרי המלחמה, אבל לא הצלחתי. שמה, בחטיבה, מיה.

יוסקה גרודין, תל אביב צודק. הקורא עדין.

תורת האומה

התפלאתי לקרוא בעתון כשלכם, של חיילים משוחררים, את המאמר "קמצן משלם" תחת הכותרת "תורת-האומה" (העולם הזה 701).

אות הקוממיות בא לא כ"תורת האומה", אלא כאות וסימן לכל אלה, ששרתו בצ.ה.ל. בתקופת הקרבות, בכל תפקיד שהוא; אם כאפסנאי או כפקיד מחמם כסאות, או כעב-

אזרח ישראל רגיל להיך לשמע ידיעות על קורופציה במוניות אחרות. כשמתגלה, כי מנהיג הגנגסטרים קוסטלו מינה ראש עירייה בניר-יוזק, או שפוליטיקאים מצריים מכרו למדינתם נשק פסול, מעורר הדבר אצלנו הרגשת עליונות. אולם בדברים מוזרים, לא סחות, עלולים לקרות גם בקרבנו.

לפני חדשים מעטים הופיע בארץ שבועון קול-ישראל, כבר צעדו הראשון היה מזור ביותר: שרות השידור אסר על כל שאר העתונים לפרסם את התכנית השבועית של השרות, המתקיים על כספי הציבור. העתונות גמעה מלהגיב על כך: ממילא לא התעניינו הקוראים ביותר בתכניותיו של השרות, יש לו הכבוד להיות אחד משרותי השידור הגרועים בעולם. אותה סיבה היתה גם בעוכרי השבועון: הוא לא חדר לשוק, נחל תבוכה מכרעת.

עתה עלה בלבו של מישהו רעיון גאוני: מדוע לא להסתמש בשבועון זה, כדי ליצור במתחמולה מפלגתית על חשבון משלם-המסים הישראלי?

כך נוצרה תכנית גרנדיוזית לשרוד את קופה המדינה: לפרסם על חשבון המדינה שבועון תעמולתי, שיישלח חינם לכל 180.000 בעלי מקלט-הרדיו בארץ.

בה בשעה שפקידי הממשלה מכריזים בפומבי, שלא עלה בידם להבטיח את הגיון הדרוש לשבועונים הקיימים, המופיעים בצמצום על גיר גרוע, אין נראה דאגה כזאת לכמות-הגיר העצומה, שתהיה דרושה לביצוע התפרצות זו לתוך ניסיון של משלם המסים.

מעולם לא הכרנו העולם הזה, כי הוא כריזבטוי של ציבור החיילים המשוחררים. בכל זאת נכנסה מערכת זו, בגלל היותה כולה גוף של לוחמים בעבר, בדרך איוו שהיא לתפקיד זה. מדי פעם, כשקורה משוהו המעורר הדים בלבו של החייל לשעבר, מציף גל של

מכתבים את המערכת. זוגמה בולטת: ענין אות הקוממיות. שעורך את ריגום של חיילים קרביים רבים (ראה מכתבים).

כשנסתיימה פעולת משרד השיקום, לפני שבועות אחרים, פנו חיילים רבים בבקשה אל העולם הזה לחקור אובייקטיבית, אם אמנם שוקמו כל החיילים. המערכת החליטה לגשת לדבר בצורה, שתבטיח אובייקטיביות מוחלטת בבחירת החיילים שייחקרו.

להלן עמוד, שהופיע בטובט הזה לפני 3 שנים בדיוק, בימי הקרב החיילים המצולמים בעמוד זה מתבקשים להתקשר עם המערכת, כדי שתהיה אפשרות לבדוק את מצב שיקומם, וגם הקוראים, היוזעים פרטים על מקום הימצאם. מתבקשים להעביר למערכת בגילוי עקבותיהם.

העורך

השער

לפני כמה שבועות נתקבל מכתב במערכת, שאליה היתה מצורפת תמונת רוקנית בשעת ריקוד בלט. הבחורה הציעה את עצמה לשער העולם הזה וטענה, כי היא סוליסטית אצל אלישבע מוגה. במערכת הייכו — היות ועדיין לא שרענו על הסוליסטית הזו, אבל לשם הנימוס הוזמנה הגברת הצעירה למערכת לצילום נוסף.

חברי המערכת הופתעו לראות לא גברת צעירה, כי אם ילדונת צעירה, בת 15. בלי איפור נראתה ילדותית וצעירה. פזית שמה, בת 15, ילידת תל-אביב. היא לומדת בגימנסיה שלוחה. "אלמד רק עו המחלקה השישית, אחר כך עלי לעזוב, מחוסר אמצעים". אבל נראה, כי פזית אינה מצטערת יותר מדי. היא חולמת על ריקוד ומשחק דרמטי בקולנוע, כך שבין כה וכה יהיה לה פנאי לעכוכ באמצויות, שהיא אוהבת כל כך. היא גאה מאוד, שכבר השתתפה בשני סרטים מקוריים: ששה שיצאו וסרט ריקוד קצר — על רקע ספרדי, הכל מעשי ידי חוג חובבי ההסרטה.

לשאלה מה היא אוהבת ביותר, ענתה בשטף: משחק, ריקוד, שחיה. אקרובטיקת מים, ציור, כתיבה, וכל מיני עבודות יד. זה הכל. וזה הכל.

הגבורה. הגבורים האחרים אינם יכולים להופיע: הם שוכבים בנחלת-יצחק.

שלום רוזנברג, תל אביב הכתובת: ת"א לילנבלום 12, טל. 66785 / העורך האחראי: אורי אבנרי / המוילים: אברהם גורדון ושלוש כהן / דפוס מ. שהם, טלפון 2239 / הפצה פלס בע"מ.